

“मीठे बच्चे— शिवबाबा अलौकिक यात्री हुनुहुन्छ जसले तिमीलाई सुन्दर बनाउनुहुन्छ, तिमीले उहाँ यात्रीलाई याद गर्दा-गर्दा फस्टक्लास बन्छौ।”

प्रश्नः— हरेक ईश्वरीय विद्यार्थीलाई संगमयुगमा कुनचाहिँ पुरुषार्थ गर्ने श्रेष्ठ मत मिल्छ?

उत्तरः— ईश्वरीय विद्यार्थीलाई श्रीमत मिल्छ— यतिबेला पावन बनेर राजाई पद पाउने पुरुषार्थ गर। हरेकले आफ्नो चिन्ता गर र अरूलाई भन— बेहदका बाबाको वर्सा लिनको लागि यस अन्तिम जन्ममा पवित्रताको राखी बाँध, यस मृत्युलोकमा वृद्धि गर्न बन्द गर। बाबाको बनेर स्वर्गको लायक बन। बाबाको मतमा यतिबेला निर्विकारी बन्नाले तिमी २१ जन्मको लागि निर्विकारी बन्छौ।

गीतः— ओ दूर के मुसाफिर ...

ओम् शान्ति। यो गीत त सबैले सुनिरहेका छौ, हे दूरका यात्री हामीलाई पनि साथ लिएर हिँड। तिमीलाई थाहा छ हाम्रा माता-पिता, उहाँ हुनुहुन्छ दूर रहनेवाला। यी माता-पिता नजिकका रहनेवाला हुन्। सबै मनुष्यहरूले उहाँ दूरका यात्रीलाई याद गर्छन्। दूरका यात्रीले परिस्तान स्थापना गर्नुहुन्छ, जसलाई स्वर्ग, हेविन भनिन्छ। निर्विकारी दुनियाँ भनिन्छ। त्यहाँ दुःख हुँदै-हुँदैन। हे दूरका यात्री— यो कसले पुकार्छ? यदि सबैमा परमात्मा हुनुहुन्छ भने उनीहरूले त पुकार्दैनन्— हे परमात्मा आउनुहोस् भनेर। यो अवश्य हो— सबै दूरका यात्री हुन्, सबैले यात्रा गर्ने पछि त्यहाँबाट यहाँ आउने। वास्तवमा सबै मनुष्य आत्माहरू त्यहाँ परमधाममा रहनेवाला हुन्। यहाँ आएकाछन् पार्ट खेलन। लम्बा-चौडा यात्रा छ। तर आत्मा पुग्छ सेकेण्डमा। एरोप्लेन आदि पनि त्यति चाँडै जान सक्दैन। आत्मा त सेकेण्डमा सूक्ष्मवतन, मूलवतन पुग्छ। आत्माले एउटा शरीर छोडेर अर्को शरीरमा जान वा माथिबाट नयाँ आत्मा आउन, समय एउटै लाग्छ। नयाँ आत्माहरू आइने रहन्छन् नि। वृद्धि प्राप्त गरिरहन्छन्। आत्माले जस्तो तीव्र दौड कसैले लगाउन सक्दैन।

तिमीलाई थाहा छ बाबालाई पनि यात्रा गर्नुपर्छ। उहाँ एकै पटक आएर बच्चाहरूलाई साथ लिएर जानु हुन्छ। भक्तहरूलाई पनि थाहा छ भगवान् आएर हामीलाई साथ लिएर जानुहुन्छ। यहाँ आएर मिल्नुहुन्छ, त्यो पनि वापस लैजानको लागि। गाउँछन् पनि— हामीलाई पतितबाट पावन बनाउन आउनुहोस्। हामीलाई पनि साथ लिएर जानुहोस्। तिमीलाई थाहा छ जस-जसले राम्रोसँग बाबालाई याद गर्छन् उनीहरू नै नजिक आउँछन्। अनौठो छ नि। उहाँ नै तिम्रो पिता पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, सतगुरु पनि हुनुहुन्छ। नत्र भने पितालाई अलग, शिक्षकलाई अलग याद गरिन्छ। सारा आयु पिता पनि याद रहन्छन्, शिक्षक पनि याद रहन्छन्। आजकाल सानै देखि गुरु गराइदिन्छन् त्यसैले माता-पिता, शिक्षक र फेरि गुरुलाई याद गर्छन्। फेरि जब आफ्नो रचना रचिन्छन् अनि आफ्नी स्त्री र बच्चाहरूलाई पनि याद गर्न थाल्छन्। फेरि माता-पिता आदिको याद कम हुन थाल्छ। अहिले तिमीलाई याद हुन्छ उहाँ एक यात्रीको। आत्मा पवित्र छ र यदि उसले नयाँ शरीर लिन्छ भने त्यो बडो फस्टक्लास मिल्छ। परमात्मा भन्नुहुन्छ मलाई त नयाँ शरीर मिल्दैन। म आउँछु तिमीलाई सुन्दर बनाउनको लागि। वैकुण्ठमा त सबै चीजहरू धेरै सुन्दर हुन्छन्। घर पनि हीरा जुहारतले सजिएका हुन्छन्। उहाँ यात्री कति अलौकिक हुनुहुन्छ। तर तिमीले घरी-घरी उहाँलाई भुल्छौ किनकि तिम्रो छ मायासँग लडाईं। मायाले तिमीलाई याद गर्न दिँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ तिमीले मलाई किन याद गर्दैनौ? भन्छन् बाबा के गर्ने परवश अर्थात् मायाको वश हुन्छौ। हजुरलाई भुल्छौ फेरि त्यो खुशी रहँदैन। राजाको पासमा जन्म लिए

भने बच्चाहरू बडो खुशी हुन्छन्। तर द्वापरको राजाईमा पनि सुख-दुःख त हुन्छ नै। कोही रिसायो भने दुःख लाग्छ। यस्तो होइन राजाईमा रिसाउदैनन्। राजकुमारले राजकुमारीलाई पनि कहिले काहिँ रिसमा उल्टो-सुल्टो भनिदिन्छन्। बच्चा लायक भएन भने फेरि तख्तमा बस्न सक्दैन। ठूलो बच्चा यदि लायक भएन भने फेरि सानोलाई बसाइदिन्छन्। यहाँ बाबाले भन्नुहुन्छ श्रीमतमा चलिरहू। मैले तिमी बच्चाहरूलाई २१ जन्मको लागि भारतको राजा बनाइदिन्छु। यो भारत दैवी राजस्थान थियो अर्थात् देवी-देवताहरूको राज्य थियो। यो केवल तिमीले नै जान्दछौ जो ईश्वरीय सन्तान बनेका छौ ब्रह्माद्वारा।

तिमी बच्चाहरूले बाबाको पूरा जीवनीलाई जानेका छौ। बाँकी कसैले पनि उहाँको जीवनीलाई जानेका छैनन्। हामीले परमेश्वर पिता किन भन्छौं यो पनि जान्दैनन्। पुकार केको लागि गर्छन्? भन्छन् हामीलाई हाम्रो वर्सा दिनुहोस्। तर त्यो कसरी मिल्छ, यो त कसैले जान्दैनन्। वर्सा त बाबाबाट नै मिल्छ। बाबा हुनुहुन्छ यात्री। यी जो सबै सुन्दर थिए तिनीहरूलाई मायाले कालो कौडी तुल्य बनाइदिएको छ। यात्री र सुन्दर स्त्रीको पनि एउटा कथा छ। उहाँ यात्रीले कत्तिलाई सुन्दर बनाउनुहुन्छ र कत्ति उच्च बनाउनुहुन्छ! बाबाले हामीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ। हामी बाबाका बनेका छौं, उहाँले हामीलाई भगवान्-भगवती बनाउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ तिमी आत्मा फोहोरी बनेको छ त्यसैले शरीर पनि त्यस्तै मिल्छ। अब मलाई याद गरेर आत्मालाई पवित्र बनायौ भने शरीर पनि नयाँ मिल्छ। तिमी सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी महाराजा-महारानी थियौ, अहिले मायाले फोहोर बनाइदिएको छ। मलाई पनि बिसाईदिएको छ। यो पनि खेल हो। अहिले तिमीलाई थाहा छ हरेक यात्रीलाई परिस्तान अथवा स्वर्गको मालिक बनाइरहनु भएको छ। त्यसैले उहाँको मतमा चलनु छ। यस्तो होइन बापदादालाई कुनै बच्चाहरूको मतमा चलनु पर्छ। होइन, बच्चाहरू श्रीमतमा चलनु छ। बाबालाई आफ्नो मत दिनु छैन। ब्रह्माको मत प्रख्यात छ। उनी भए जगतपिता त्यसैले अवश्य जगतमाता पनि त्यस्तै हुन्छन्। जगदम्बाको मतद्वारा सबैको स्वर्गको मनोकामना पूरा हुन्छ। यस्तो होइन यी जगदम्बालाई पनि कुनै मनुष्यको मतमा चलनु छ। होइन। मनुष्यले त जगदम्बा, जगतपिताको मतलाई जान्दैनन्। भन्छन् ब्रह्मा पनि उत्रिऊन् त्यही पनि तिमी सुधिन सक्दैनौ। जगदम्बाकालागि किन भन्दैनन्। मनुष्यहरूलाई बिलकुल थाहा छैन— यिनीहरू किन पुजिन्छन् र यिनीहरू को हुन्? यो अहिले तिमीलाई थाहा छ। हेर मम्मा सबै तिर जान्छिन् मत दिनको लागि। एक दिन सरकारले पनि यी माता-पितालाई जान्ने छ। तर अन्त्यमा फेरि धेरै ढिलो भएको हुन्छ। यस समयमा राजा-रानीको राज्य त छैन। दुनियाँले यो जान्दैन— यो सबै ड्रामा दोहोरिरहेको छ। पहिले हामीले पनि कहाँ जान्दथ्यौं — हामी कलाकार हौं भनेर। त्यसै भन्छन् आत्मा नाङ्गै आउँछ फेरि चोला धारण गरेर पार्ट खेल्छ। तर ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई कसैले जान्दैन— को नम्बर एक पूज्य सो पुजारी बन्छन्। केही पनि जान्दैनन्।

अहिले तिमीलाई थाहा छ— उहाँ यात्री परमधामका, अनौठो हुनुहुन्छ, उहाँको महिमा अपरम्पार छ। यो त हो नै पतित दुनियाँ, जो पतितबाट पावन बन्छन् उनीहरू नै नयाँ दुनियाँको मालिक बन्छन्। सारा दुनियाँ त स्वर्गमा जाँदैन। राजयोग कुनै सारा दुनियाँले सिक्दैन। सारा दुनियाँ पावन हुनु छ त्यसैले सफाई चाहिन्छ। फेरि तिमीलाई पावन दुनियाँमा आएर राज्य गर्नु छ त्यसैले सारा दुनियाँको सफाई हुन्छ। सत्ययुगमा कति सफाई थियो। सुन-चाँदीका महल हुन्छन्। अथाह सुन हुन्छ। एउटा कहानी पनि सुनाउँछन्— सूक्ष्मवतनमा सुन धेरै देखे, भने— अलिकति लैजाऊ तर यहाँ कहाँ ल्याउन सकिन्छ र। अहिले तिमीले दिव्य दृष्टिद्वारा वैकुण्ठ देख्छौ

जुन अहिले स्थापना भइरहेको छ। जसको रचयिता बाबा हुनुहुन्छ। मालिक हुनुहुन्छ नि। मालिक अभिभावकलाई भनिन्छ। जब कोही विना अभिभावकका हुन्छन् भने भनिन्छ यिनलाई हेर्ने कोही छैन। अभिभावक भएनन् भने लडाईं-झगडा गरिरहन्छन्।

अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ, हामी परमधामदेखि आएका हौं, हामी परदेशी हौं। यहाँ केवल पार्ट खेलन आएका हौं। बाबालाई अवश्य आउनुपर्छ। अहिले हामीले पतितबाट पावन बनेर उच्च पद पाउने पुरुषार्थ गरिरहेका छौं। बाबाले हामीलाई पढाइ रहनु भएको छ। हामी ईश्वरीय विद्यार्थी हौं। यिनले पनि सुनिरहेका छन्। जसरी यिनले पावन बनेर राजाई पद प्राप्त गर्ने पुरुषार्थ गर्छन् त्यसरी नै तिमी सबैले गर्छौं। सबैले पुकार्छौं— हे दूरका यात्री आएर हामीलाई दुःखबाट छुटाउनुहोस्, सुखधाममा लैजानुहोस्। पावन दुनियाँ हो सत्ययुग। त्यो हो निर्विकारी दुनियाँ, त्यहीँ दुनियाँ फेरि विकारी बनेको छ। निर्विकारी दुनियाँमा निर्विकारी रहन्छन्। यहाँ सबै विकारी छन् नाम नै छ दुःखधाम, नर्क। बाबा आएर पुरानो दुनियाँलाई नयाँ बनाउनुहुन्छ। पुनः तिमी बच्चाहरूलाई राज्य भाग्य दिने— यही त बाबाको काम हो। उहाँलाई भनिन्छ दूरका यात्री। आत्माले उहाँलाई याद गर्छ, हे परमपिता परमात्मा भनेर। जान्दछौं हामी पनि वहाँ परमधाममा परमपिता परमात्माको पासमा रहनेवाला थियौं। यो बाबाले सम्झाउनु भएको छ हामी नै ८४ जन्म भोगेर अहिले पतित बनेका छौं। पुकारी रहन्छन् हे दूरका यात्री आउनुहोस्। हामी त तमोप्रधान पतित बनेका छौं हजुर आएर हामीलाई सतोप्रधान बनाउनुहोस्। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौं, फेरि सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बन्छौं। उहाँ दूरका यात्री आएर यिनीद्वारा तिमीलाई पढाउनुहुन्छ— मनुष्यलाई देवता बनाउनको लागि। त्यसैले पुरुषार्थ गर्नु पर्‍यो नि। बाबा आएर प्रवृत्ति मार्ग बनाउनुहुन्छ र भन्नुहुन्छ यो एक अन्तिम जन्म पवित्र बन्थौ भने पवित्र दुनियाँको मालिक बन्छौ। यही पवित्रतामाथि नै झगडा हुन्छ। अबलाहरू माथि अत्याचार हुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई त अब श्रीमतमा चलनु छ। अहिले सबैको छ विनाश काले विपरीत बुद्धि। बाबालाई जान्दै-जान्दै नन्, उहाँदेखि विपरीत छन्। भन्छन् परमात्मा त सर्वव्यापी छन्। सर्वव्यापी भन्नाले त कुनै प्रीत रहँदैन।

अहिले तिमी बच्चाहरूले भन्छौ हामीले सबैबाट प्रीत हटाएर एक बाबासँग जोड्छौं त्यसैले अवश्य उहाँबाट वर्सा पाउँछौं। बाबा भन्नुहुन्छ बस्न त गृहस्थ व्यवहारमा बस तर यदि परिस्तानकी परी बन्नु छ भने निर्विकारी बन। नत्र भने त्यहाँ कसरी जन्म मिल्छ? यो त हो विकारी दुनियाँ, नर्क। निर्विकारी दुनियाँलाई स्वर्ग भनिन्छ। सृष्टि त त्यही हो केवल नयाँबाट पुरानो, पुरानोबाट नयाँ हुन्छ।

अहिले बाबा आउनु भएको छ पतित दुनियाँलाई पावन बनाउन त्यसैले अवश्य उहाँको मतमा चलनुपर्छ। श्रीमतको गायन छ। भगवान् ले भन्नुहुन्छ— हे बच्चाहरू मैले तिमीलाई यस्तो भगवती-भगवान् बनाउँछु। वास्तवमा तिमीले देवी-देवताहरूलाई भगवती-भगवान् भन्न सक्दैनौ, यी सूक्ष्मवतन वासी ब्रह्मा-विष्णु-शंकरलाई पनि देवता भनिन्छ, भगवान् होइन। सबै भन्दा उच्च हो मूलवतन, दोस्रो नम्बर हो सूक्ष्मवतन। यो स्थूल वतन त तेस्रो नम्बरमा छ। यहाँ रहनेलाई भगवान् कसरी भन्ने? विकारी दुनियाँलाई निर्विकारी बनाउने एक मात्र हुनुहुन्छ। अहिले जसले जति पुरुषार्थ गर्छन् त्यति उच्च पद पाउँछन्। बच्चाहरूलाई थाहा छ— माता-पिता, जगदम्बा जगतपिता गएर सबै भन्दा पहिला महाराजा-महारानी बन्छन्। अहिले त उनीहरूले पनि पढिरहेका छन्। पढाउने शिव बाबा हुनुहुन्छ। याद पनि उहाँलाई गर्छन्। तिमीले अहिले उहाँबाट वर्सा लिन्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ यो अन्तिम जन्म मेरो मतमा निर्विकारी बनेर रहौ भने २१ जन्म तिमी निर्विकारी बन्छौ।

पुरुषार्थ गर्ने यो संगमयुग हो। बाबा भन्नुहुन्छ म आएको छु त्यसैले तिमी यस जन्ममा मेरो मतमा चलेर निर्विकारी बन । हरेकले आफूले आफ्नो चिन्ता गर्नु छ र जो पनि आउँछन् उनीहरूलाई भन्नु छ बेहदका बाबासँग वर्सा लिनु छ भने पवित्रताको राखी बाँध। अब मृत्युलोकमा वृद्धि गर्नु छैन। यहाँ त आदि मध्य अन्त्य दुःख छ। आसुरी सम्प्रदाय छ। सत्ययुगमा त देवी-देवताहरूले राज्य गर्थे। अहिले नर्कवासीहरूले उनीहरूको पूजा गर्छन्। उनीहरूलाई यो थाहा छैन— हामी नै पवित्र पूज्य थियौं। अब हामीलाई फेरि पुजारीबाट पूज्य बन्नु छ। के तिमीले चाहन्छौ— हामीले बच्चा पैदा गरौं र उनीहरू पनि नर्कवासी बनून्। नर्कमा कहाँ बच्चा पैदा गर्नु छ र? त्यो भन्दा त स्वर्गमा गएर राजकुमारलाई किन जन्म नदिने? बाबाको बन्नाले तिमी लायक बन्छौ। आजकाल त बच्चाहरूले पनि दुःख दिन्छन्। बच्चा जन्म्यो भने खुशी मर्न्यो भने दुःखी। सत्ययुगमा गर्भमा पनि महल, अनि बाहिर आएर पनि महलमा रहन्छन्। अहिले बाबाले तिमीलाई नर्कवासीबाट स्वर्गवासी बनाउनुहुन्छ।

हामी ईश्वरीय विद्यार्थी हौं। बाबाका बच्चाहरू पनि हौं, शिक्षक रूपले विद्यार्थी पनि हौं। गुरु रूपले अनुयायी पनि पूरा हौं। हामी आत्माहरू चेला हौं बाबाका। बाबा भन्नुहुन्छ मलाई याद गर। यादले तिमी पवित्र बन्छौ। नत्र भने सजाय खानुपर्छ। बाँकी काम-काज त गर्नुपर्छ, नत्र बाल-बच्चाहरू कसरी सम्हाल्ने। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सबै तिरबाट बुद्धिको प्रीत हटाएर एक बाबासँग जोड्नु छ। पवित्र बनेर परिस्तानको परी बन्नु छ।
- २) माता-पिताको श्रेष्ठ मतमा हामी चल्नु छ। देह-अभिमान वश उहाँलाई आफ्नो मत दिनु छैन।

वरदानः— समयको महत्वलाई जानेर व्यर्थलाई समर्थमा परिवर्तन गर्ने नलेजफुल महान् आत्मा भव

६३ जन्म त व्यर्थ गुमायौ अहिले समर्थ बन्ने यो एक जन्म हो, यसलाई व्यर्थ नगुमाऊ किनकि संगमको यो एक-एक घडी पदमौको कमाई जम्मा गर्ने हुन्छ, यो कमाईको सीजनको युग हो त्यसैले कहिलै पनि समर्थलाई छोडेर व्यर्थ तर्फ नजाऊ। नलेजफुल बनेर जो जति स्वयम् समर्थ बन्छन् त्यति अरूलाई समर्थ बनाउँछन्। यसरी जसले समयको महत्वलाई जानेका हुन्छन् उनीहरू स्वतः महान् बन्छन्।

स्लोगनः— एक बाबाको आदेशमा चलिरह्यौ भने सारा विश्व तिमी माथि स्वतः बलिहार जान्छ।